

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

15 septembrie 2016*

„REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Stabilirea dimensiunii întreprinderii — Competența ECHA”

În cauza T-675/13,

K Chimica Srl, cu sediul în Mirano (Italia), reprezentată de R. Buizza și de M. Rota, avocați,

reclamantă,

împotriva

Agenciei Europene pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată inițial de M. Heikkilä, de A. Iber, de E. Bigi, de E. Maurage și de J.-P. Trnka și ulterior de M. Heikkilä, de E. Bigi, de E. Maurage și de J.-P. Trnka, în calitate de agenți, asistați de C. Garcia Molyneux, avocat,

pârâtă,

având ca obiect, în primul rând, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea Deciziei SME(2013) 3665 a ECHA din 15 octombrie 2013, prin care se constată că reclamanta nu a adus dovezile necesare pentru a beneficia de reducerea redevenței prevăzute pentru întreprinderile mici și prin care i s-a impus o taxă administrativă, în al doilea rând, o cerere privind recunoașterea în favoarea reclamantei a statutului de întreprindere mică și aplicarea în privința acesteia a redevenței corespunzătoare și, în al treilea rând, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea unor facturi emise de ECHA,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse (raportor) și A. M. Collins, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 20 ianuarie 2016,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: italiana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 10 noiembrie 2011, reclamanta, K Chimica Srl, a efectuat înregistrarea unei substanțe în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84).
- 2 În cadrul procedurii de înregistrare, reclamanta a arătat că este o „întreprindere mică”, în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (denumite în continuare „IMM”) (JO 2003, L 124, p. 36). Această declarație i-a permis să beneficieze de o reducere a redevenței datorate pentru orice cerere de înregistrare, astfel cum este prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006. În conformitate cu articolul 74 alineatul (1) din același regulament, redevența menționată a fost definită prin Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei din 16 aprilie 2008 privind redevențele și taxele plătite Agenției Europene pentru Produse Chimice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 107, p. 6). Anexa I la Regulamentul nr. 340/2008 cuprinde printre altele valoarea redevențelor datorate pentru cererile de înregistrare prezentate în temeiul articolului 6 din Regulamentul nr. 1907/2006, precum și reducerile acordate microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și întreprinderilor mijlocii. Pe de altă parte, potrivit articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008, atunci când o persoană fizică sau juridică care revendică dreptul la reducere sau la scutire de la plata unei redevențe nu poate să demonstreze că are dreptul la o astfel de reducere sau de scutire, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) percepe redevența sau dreptul integral, precum și o taxă administrativă. În această privință, Consiliul de administrație al ECHA a adoptat, la 12 noiembrie 2010, Decizia MB/D/29/2010 privind clasificarea serviciilor pentru care sunt percepute taxe (denumită în continuare „Decizia MB/D/29/2010”). La articolul 2 și în tabelul 1 din anexa la această decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia MB/21/2012/D a Consiliului de administrație al ECHA din 12 februarie 2013, se prevede că taxa administrativă vizată la articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008 este de 19 900 de euro pentru o întreprindere mare, de 13 900 de euro pentru o întreprindere mijlocie și de 7 960 de euro pentru o întreprindere mică.
- 3 La 10 noiembrie 2011, ECHA a emis factura nr. 10029302 pentru suma de 9 300 de euro. Conform anexei I la Regulamentul nr. 340/2008, în forma în care era aplicabil la data faptelor, acest quantum corespundea redevenței datorate de o întreprindere mică în cadrul unei cereri transmise în comun pentru o cantitate de substanțe mai mare de 1 000 de tone.
- 4 La 15 iulie 2012, reclamanta a fost invitată de ECHA să prezinte un anumit număr de documente, în scopul verificării declarației prin care indicase că este o întreprindere mică.
- 5 La 14 iunie 2013, în urma unor schimburi de documente și de e-mailuri, ECHA a adoptat Decizia SME(2013) 2249. În această decizie, ECHA a apreciat că nu primise dovezile necesare pentru a constata că reclamanta este o întreprindere mică și că, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Decizia MB/D/29/2010, aceasta ar trebui să achite redevența aplicabilă unei întreprinderi mari. În această decizie, ECHA a informat reclamanta că urma să îi emită o factură care să acopere diferența dintre redevența plătită inițial și redevența datorată în final, precum și o factură de 19 900 de euro pentru plata taxei administrative.

- 6 La 17 iunie 2013, reclamanta a adresat ECHA un e-mail la care erau anexate noi documente. Reclamanta solicita de asemenea ECHA lămuriri cu privire la calcularea dimensiunii sale.
- 7 La 2 iulie 2013, ECHA a răspuns reclamantei că înțelegea cererea acesteia ca având ca obiect, în fapt, reexaminarea poziției sale. Având în vedere în special eforturile depuse de reclamantă pentru a clarifica situația de fapt din speță, ECHA a arătat că a decis, cu titlu excepțional, să țină cont de informațiile suplimentare care i-ar putea fi prezentate.
- 8 La 15 octombrie 2013, în urma unor noi schimburi de documente și de e-mailuri, ECHA a adoptat Decizia SME(2013) 3665 (denumită în continuare „decizia atacată”). În această decizie, ECHA a considerat că elementele furnizate ulterior Deciziei SME(2013) 3665 nu puteau modifica concluzia cuprinsă în decizia menționată. În special, ECHA a precizat că reclamanta nu a furnizat informații referitoare la „întreprinderea parteneră indirectă” Compagnie d’Investissement des Alpes SA. Pe acest temei, ECHA a constatat că reclamanta nu a adus dovezile necesare care să permită să se considere că era o întreprindere mică. ECHA i-a precizat de asemenea reclamantei că data scadenței facturilor emise în urma adoptării Deciziei SME(2013) 2249 expirase și că, în consecință, urma să îi adreseze noi facturi.
- 9 La 15 octombrie 2013, în temeiul deciziei atacate, ECHA a emis o factură cu nr. 10045647, în cuantum de 13 950 de euro, și o factură cu nr. 10045649, în cuantum de 19 900 de euro.

Procedura și concluziile părților

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 decembrie 2013, reclamanta a formulat prezenta acțiune. Această acțiune face parte dintr-o serie de cauze conexe.
- 11 Prima cauză din această serie de cauze conexe a făcut obiectul hotărârii de anulare din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 12 La 8 ianuarie 2015, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, părțile au fost invitate să își prezinte observațiile cu privire la eventuala relevanță în prezentul litigiu a Hotărârii din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), și să răspundă la o întrebare. Părțile au dat curs solicitării respective în termenul stabilit.
- 13 La 13 noiembrie 2015, pe baza propunerii judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să răspundă în scris la o serie de întrebări și să prezinte anumite documente. Părțile au răspuns la aceste cereri în termenul stabilit.
- 14 La 8 ianuarie 2016, în prelungirea măsurilor de organizare a procedurii din 13 noiembrie 2015, ECHA a prezentat noi propuneri de probe. Aceste propuneri de probe au fost depuse la dosar.
- 15 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 20 ianuarie 2016.
- 16 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - recunoașterea statutului său de IMM în lumina documentelor puse la dispoziția ECHA, dispunându-se ca ancheta să se limiteze la patru societăți;

- aplicarea reducerii unor redevențe, prevăzută pentru IMM-uri;
 - anularea facturii nr. 10029302 în valoare de 9. 300 de euro, sumă cerută cu titlul de diferență față de redevența integrală care i-a fost aplicată;
 - anularea facturii nr. 10043954 emise de ECHA pentru plata taxei administrative.
- 17 În replică, reclamanta solicită Tribunalului, pe lângă primele capete de cerere citate anterior:
- anularea facturii nr. 10045647 din 15 octombrie 2013, în cuantum de 13 950 de euro, sumă cerută cu titlul de diferență față de redevența integrală care i-a fost aplicată, și acordarea rambursării sumei plătite la 24 ianuarie 2014;
 - anularea facturii nr. 10045649 din 15 octombrie 2013 emise de ECHA pentru plata taxei administrative;
 - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.
- 18 În răspunsul la măsurile de organizare a procedurii din 13 noiembrie 2015 (punctul 13 de mai sus), reclamanta a precizat că renunță la capetele de cerere având ca obiect anularea facturilor nr. 10029302 și nr. 10043954.
- 19 ECHA solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea anumitor capete de cerere

- 20 În primul rând, în ceea ce privește al doilea și al treilea capăt ale cererii introductive, având ca obiect, pe de o parte, recunoașterea în favoarea reclamantei a statutului de IMM în lumina documentelor puse la dispoziția ECHA, dispunându-se ca ancheta să se limiteze la patru societăți, și, pe de altă parte, aplicarea reducerii unor redevențe, prevăzută pentru IMM, trebuie amintit că instanța Uniunii Europene, în cadrul controlului de legalitate pe care îl exercită, nu are competența de a adresa somații instituțiilor sau de a se substitui acestora din urmă, ci revine autorității vizate obligația să ia măsurile impuse de executarea hotărârii pronunțate în cadrul unei acțiuni în anulare (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 1998, *European Night Services și alții/Comisia*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 și T-388/94, EU:T:1998:198, punctul 53 și jurisprudența citată). Prin urmare, al doilea și al treilea capăt ale cererii introductive trebuie respinse ca fiind inadmisibile.
- 21 În al doilea rând, în ceea ce privește capetele de cerere formulate pentru prima dată în stadiul replicii și având ca obiect anularea facturii nr. 10045647, precum și rambursarea sumei plătite la 24 ianuarie 2014 și anularea facturii nr. 10045649, trebuie amintit că, în temeiul articolului 44 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, reclamantul este obligat să indice concluziile sale în cerere. Pe de altă parte, din jurisprudență reiese că condiția prevăzută la articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, care nu permite invocarea de motive noi decât dacă acestea se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii, reglementează *a fortiori* orice modificare a concluziilor. Astfel, în lipsa unor elemente de drept și de fapt descoperite în cadrul procedurii scrise, numai concluziile cuprinse în cererea de sesizare a

instanței pot fi luate în considerare, iar temeinicia acțiunii trebuie analizată numai în lumina concluziilor care figurează în cererea de sesizare a instanței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Comisia, T-73/08, nepublicată, EU:T:2013:433, punctele 42 și 43 și jurisprudența citată).

- 22 În speță, trebuie constatat că, după propria exprimare a reclamantei și astfel cum rezultă din anexele la replică, facturile nr. 10045647 și nr. 10045649 poartă data de 15 octombrie 2013, respectiv aceeași dată cu cea a deciziei atacate. Reclamanta nu a formulat niciun element care să permită să se considere că facturile respective au fost primite ulterior formulării prezentei acțiuni. Prin urmare, nu există niciun element de drept sau de fapt apărut în cadrul procedurii scrise care să poată justifica concluziile tardive privind facturile menționate.
- 23 În plus și în orice caz, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, numai măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia, constituie acte susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare în sensul articolului 263 TFUE (Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 9, Ordonanța din 4 octombrie 1991, Bosman/Comisia, C-117/91, EU:C:1991:382, punctul 13, și Hotărârea din 15 ianuarie 2003, Philip Morris International/Comisia, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 și T-272/01, EU:T:2003:6, punctul 77).
- 24 Pentru a determina dacă o măsură a cărei anulare este solicitată poate face obiectul unei căi de atac, trebuie să se ia în considerare conținutul acestei măsuri, forma în care a fost adoptată fiind, în principiu, lipsită de importanță în această privință (Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, EU:C:1981:264, punctul 9, Hotărârea din 28 noiembrie 1991, Luxemburg/Parlamentul, C-213/88 și C-39/89, EU:C:1991:449, punctul 15, și Hotărârea din 24 martie 1994, Air France/Comisia, T-3/93, EU:C:1994:36, punctele 43 și 57).
- 25 Pe de altă parte, o decizie pur confirmativă a unei decizii precedente nu este un act atacabil, astfel încât o acțiune îndreptată împotriva unei asemenea decizii este inadmisibilă (Hotărârea din 25 octombrie 1977, Metro SB-Großmärkte/Comisia, 26/76, EU:C:1977:167, punctul 4, și Hotărârea din 5 mai 1998, Regatul Unit/Comisia, C-180/96, EU:C:1998:192, punctele 27 și 28; a se vedea de asemenea Ordonanța din 10 iunie 1998, Cementir/Comisia, T-116/95, EU:T:1998:120, punctul 19 și jurisprudența citată).
- 26 În ceea ce privește noțiunea de act confirmativ, din jurisprudență reiese că un act este considerat pur confirmativ în privința unei decizii anterioare dacă nu conține niciun element nou în raport cu decizia anterioară și nu a fost precedat de o reexaminare a situației destinatarului acestei decizii (Hotărârea din 7 februarie 2001, Inpesca/Comisia, T-186/98, EU:T:2001:42, punctul 44, și Ordonanța din 29 aprilie 2004, SGL Carbon/Comisia, T-308/02, EU:T:2004:119, punctul 51).
- 27 În speță, trebuie arătat că, spre deosebire de ceea ce prevala în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), Decizia SME(2013) 2249, la care se face referire în decizia atacată, trimite în mod expres la Decizia MB/D/29/2010, astfel cum a fost modificată prin Decizia MB/21/2012/D, și precizează că „ECHA va emite [...] o factură pentru o taxă administrativă în cuantum de 19 900 de euro”. Decizia SME(2013) 2249 indică de asemenea că ECHA va emite o factură suplimentară prin intermediul unei cereri pentru a acoperi diferența dintre redevența plătită inițial și redevența prevăzută în Regulamentul nr. 340/2008 pentru o întreprindere mare. ECHA, în decizia atacată, a precizat de asemenea că urma să adreseze reclamantei noi facturi care să înlocuiască facturile nr. 10043953 și nr. 10043954 emise în urma adoptării Deciziei SME(2013) 2249 și a căror dată scadentă ajunsese la termen. Rezultă că decizia atacată, interpretată în lumina Deciziei SME(2013) 2249, cuprindea elementele esențiale ale obligațiilor reclamantei față de ECHA. Prin urmare, facturile nr. 10045647 și nr. 10045649 au natura unor acte de executare a acestei decizii și constituie acte confirmatoare în sensul jurisprudenței citate la punctul 26 de mai sus (a se vedea prin analogie Ordonanța din 30 iunie 2009, CPEM/Comisia, T-106/08, nepublicată, EU:T:2009:228, punctul 32).

- 28 Având în vedere aceste elemente, trebuie respinse ca inadmisibile capetele de cerere formulate pentru prima dată în stadiul replicii, privind anularea facturii nr. 10045647, precum și rambursarea sumei plătite la 24 ianuarie 2014 și anularea facturii nr. 10045649.
- 29 Având în vedere cele ce precedă, examinarea acțiunii trebuie circumscrisă cererii de anulare a deciziei atacate.

Cu privire la fond

- 30 Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii sale. Primul motiv este întemeiat în esență pe o interpretare eronată a Recomandării 2003/361. Al doilea motiv este întemeiat pe nelegalitatea refuzului de a acorda reclamantei statutul de IMM.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a Recomandării 2003/361

- 31 Reclamanta, amintind dispozițiile pertinente ale Recomandării 2003/361, arată că, pentru a calcula dimensiunea unei întreprinderi, trebuie ca la datele acesteia să se adauge datele eventualelor întreprinderi partenere (precum și cele ale întreprinderilor legate de acestea) și datele eventualelor întreprinderi legate (precum și cele ale întreprinderilor partenere ale acestora, situate imediat în amonte sau în aval față de acestea). În speță, ECHA ar fi considerat în mod eronat că Medini Ltd și A.L.O. Immobilien GmbH erau întreprinderi „partenere” ale reclamantei. Aceste întreprinderi ar fi de fapt partenere ale I.C.B. Srl, aceasta din urmă fiind o întreprindere legată de reclamantă. Pe de altă parte, nici Compagnie d’Investissement des Alpes, nici eventualele întreprinderi partenere ale Medini, pentru care ECHA a solicitat informații, nu ar fi întreprinderi partenere ale I.C.B. și nu s-ar situa, *a fortiori*, imediat în amonte sau în aval față de această din urmă întreprindere. Prin urmare, pentru a determina dimensiunea reclamantei, ar trebui să se țină cont de doar de datele reclamantei, de cele ale I.C.B. (ca întreprindere legată) și de cele ale Medini și ale A.L.O. Immobilien (ca întreprinderi partenere ale I.C.B.) Reclamanta ar fi adresat ECHA totalitatea informațiilor relevante privind aceste întreprinderi. În ceea ce privește interpretarea efectuată de ECHA în înscrisurile sale, privind articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, reclamanta subliniază că termenul „doar” nu figurează în versiunea italiană a articolului respectiv. În plus, interpretarea ECHA ar determina luarea în considerare a datelor întreprinderilor partenere sau legate „la nesfârșit”. Această interpretare ar fi excesiv de extensivă. Reclamanta nu ar face parte dintr-un grup de întreprinderi care include Compagnie d’Investissement des Alpes sau eventualele întreprinderi partenere ale Medini. Ghidul utilizatorului referitor la definiția IMM-urilor, publicat de Comisia Europeană și disponibil pe internet (denumit în continuare „Ghidul referitor la definiția IMM-urilor”), invocat de ECHA în înscrisurile sale, ar confirma interpretarea reclamantei.
- 32 ECHA indică mai întâi că întreprinderile Medini și A.L.O. Immobilien nu au fost considerate drept partenere ale reclamantei. Pe de altă parte, decizia atacată se referea la Compagnie d’Investissement des Alpes ca întreprindere parteneră „indirectă” a reclamantei. Cererile de informații referitoare la această întreprindere, precum și la cele potențial legate de Medini și-ar găsi temeiul în articolul 6 din anexa la Recomandarea 2003/361. În particular, în temeiul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Recomandarea 2003/361, ECHA ar fi urmărit să aprecieze datele celor două întreprinderi partenere ale I.C.B. (și anume Medini și A.L.O. Immobilien). În acest scop, ECHA arată că a aplicat primul paragraf al alineatului (3) al articolului 6, care furnizează indicații asupra modului de stabilire a datelor unei întreprinderi partenere a unei întreprinderi legate. În consecință, ECHA i-ar fi solicitat reclamantei să îi furnizeze datele A.L.O. Immobilien și ale Medini, precum și pe cele ale întreprinderilor legate de acestea (respectiv Compagnie d’Investissement des Alpes). Această cerere ar fi, de altfel, conformă cu textul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, care nu prevede, spre deosebire de ceea ce se prevede pentru întreprinderile autonome, că determinarea datelor întreprinderilor partenere ale întreprinderilor legate de întreprinderea în cauză ar trebui să se efectueze „doar” pe baza conturilor acestor întreprinderi. ECHA subliniază că termenul

„doar” este preluat în numeroase versiuni lingvistice ale Recomandării 2003/61. Prin urmare, ECHA interpretează articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 ca impunându-i să ia în considerare datele tuturor societăților legate de întreprinderile partenere la care se referă articolul menționat. O interpretare contrară ar determina schimbarea statutului de IMM al unei întreprinderi după cum întreprinderile partenere ale întreprinderilor legate de întreprinderea în cauză sunt incluse sau nu sunt incluse în bilanțurile consolidate ale întreprinderilor de care acestea sunt legate (în speță *Compagnie d’Investissement des Alpes*). Această interpretare ar fi conformă de asemenea cu criteriul unei stricte interpretări care ar trebui adoptat în ceea ce privește Recomandarea 2003/361. Ea ar fi de asemenea conformă cu Ghidul referitor la definiția IMM-urilor și în special cu nota explicativă și cu anexele la ghidul respectiv. ECHA adaugă că noțiunea „grup de întreprinderi”, astfel cum este prezentată de reclamantă, încalcă dispozițiile Recomandării 2003/361. Apartenența unei întreprinderi la un grup ar depinde de legăturile pe care aceasta le întreține cu alte întreprinderi, iar nu de existența unui holding. ECHA subliniază că, în speță, unul dintre acționarii și administratorii I.C.B. ar fi de asemenea președintele consiliului de administrație al reclamantei și administratorul A.L.O. Immobilien. Prin urmare, înainte de stabilirea statutului de IMM al reclamantei, ar fi necesar să se analizeze datele *Compagnie d’Investissement des Alpes*.

- 33 Cu titlu preliminar, trebuie arătat că atât Regulamentul nr. 1907/2006, la articolul 3, cât și Regulamentul nr. 340/2008, în cuprinsul considerentului (9) și la articolul 2, fac trimitere la Recomandarea 2003/361 în scopul definirii IMM-urilor.
- 34 Recomandarea 2003/361 cuprinde o anexă, al cărei titlu 1 privește „[d]efiniția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii adoptată de Comisie” [traducere neoficială]. Articolul 2 din titlul menționat este intitulat „Numărul de angajați și pragurile financiare pe baza cărora se stabilesc categoriile de întreprinderi” [traducere neoficială].
- 35 În cadrul unei întreprinderi autonome, adică al unei întreprinderi care nu este calificată drept „întreprindere parteneră” sau drept „întreprindere legată”, în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361, stabilirea datelor, inclusiv a numărului de angajați, se efectuează doar pe baza conturilor acestei întreprinderi, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din anexa menționată.
- 36 În cazul unei întreprinderi care are întreprinderi partenere sau legate, stabilirea datelor, inclusiv a numărului de angajați, se efectuează pe baza conturilor și a altor date ale întreprinderii sau, dacă există, a conturilor consolidate ale întreprinderii sau a conturilor consolidate în care întreprinderea este preluată prin consolidare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361. În temeiul articolului 6 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, la aceste date trebuie adăugate, pe de o parte, datele întreprinderilor partenere (situate imediat în amonte sau în aval față de întreprinderea vizată), proporțional cu procentul de participare la capital sau cu procentul drepturilor de vot, reținându-se cel mai mare dintre aceste două procente, și pe de altă parte, 100 % din datele întreprinderilor legate în mod direct sau indirect de întreprinderea vizată și care nu au fost deja preluate în conturi prin consolidare.
- 37 Pentru aplicarea articolului 6 alineatul (2) din anexa la Recomandarea 2003/361, datele întreprinderilor partenere ale întreprinderii vizate rezultă din conturi și din alte date, consolidate dacă există, la care se adaugă 100 % din datele întreprinderilor legate de aceste întreprinderi partenere, în afară de cazul în care datele acestora au fost deja preluate prin consolidare, iar aceasta în temeiul articolului 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361. În privința datelor întreprinderilor legate de întreprinderea vizată, acestea rezultă din conturile lor și din alte date, consolidate dacă există. La acestea sunt adăugate proporțional datele eventualelor întreprinderi partenere ale acestor întreprinderi legate, situate imediat în amonte sau în aval față de acestea, în cazul în care nu au fost deja preluate în conturile consolidate, într-o proporție cel puțin echivalentă cu procentul de

participare la capital sau cu cel al drepturilor de vot, reținându-se cel mai mare dintre aceste două procente, aceasta în temeiul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361.

- 38 În speță, ECHA a indicat în decizia atacată că reclamanta nu a furnizat informații referitoare la „întreprinderea parteneră indirectă” Compagnie d’Investissement des Alpes SA. Pe acest temei, ECHA a constatat că reclamanta nu a adus dovezile necesare pentru a se considera că este o întreprindere mică.
- 39 ECHA și-a precizat motivarea, în ceea ce privește cererea de informații referitoare la Compagnie d’Investissement des Alpes, printr-un e-mail din 17 iulie 2013 și printr-o scrisoare din 15 octombrie 2013, cu numărul de referință SME(2013) 3666, anexată la decizia atacată.
- 40 Într-un e-mail din 17 iulie 2013, ECHA a arătat că Compagnie d’Investissement des Alpes trebuia considerată întreprindere parteneră a reclamantei, întrucât era direct legată de A.L.O. Immobilien, ea însăși parteneră a reclamantei. În consecință, potrivit ECHA, datele Compagnie d’Investissement des Alpes trebuiau luate în considerare pentru a stabili dimensiunea reclamantei. ECHA a vizat în această privință articolele 3-6 din anexa la Recomandarea 2003/361.
- 41 În scrisoarea din 15 octombrie 2013, anexată la decizia atacată, ECHA a amintit importanța pe care o prezenta articolul 6 din anexa la Recomandarea 2003/361, în ansamblu, în privința datelor Medini, ale A.L.O. Immobilien și ale Compagnie d’Investissement des Alpes. Mai întâi, citând dispozițiile articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, ECHA a considerat că utilizarea termenilor „imediat în amonte sau în aval” nu limita raporturile cu întreprinderea vizată. În continuare, ECHA a indicat, „în plus”, că datele Compagnie d’Investissement des Alpes fuseseră solicitate în temeiul articolului 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, „în măsura în care, potrivit acestui articol, datele întreprinderilor partenere (adică Medini și A.L.O. Immobilien) ale întreprinderii vizate rezult[au] din conturi și din alte date, consolidate, dacă exist[au]”, și în care „la acestea [fuseseră] adăugate 100 % din datele întreprinderilor care [erau] legate (adică Compagnie d’Investissement des Alpes) de aceste întreprinderi partenere (adică A.L.O. Immobilien), în afară de cazul în care datele lor [fuseseră] deja preluate prin consolidare”. În sfârșit, ECHA a reținut că, în măsura în care Compagnie d’Investissement des Alpes era legată de A.L.O. Immobilien, care era partenera I.C.B., aceasta din urmă fiind ea însăși legată de reclamantă, datele întreprinderii „partenere indirecte” Compagnie d’Investissement des Alpes trebuiau luate în considerare pentru a stabili datele globale ale reclamantei. „Pentru acest motiv”, ECHA a indicat reclamantei că primea decizia atacată, confirmând astfel că nu era eligibilă pentru a beneficia de reducerea redevenței.
- 42 Rezultă din motivele reținute de ECHA, pe de o parte, că temeiul juridic invocat de ECHA pentru a solicita reclamantei comunicarea informațiilor referitoare la Compagnie d’Investissement des Alpes era articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 și, pe de altă parte, că lipsa comunicării acestor informații de către reclamantă a justificat adoptarea deciziei atacate.
- 43 În primul rând, trebuie amintite în această privință legăturile întreținute de reclamantă la data faptelor cu alte întreprinderi și care nu sunt contestate de părți, astfel cum acestea au confirmat în cadrul ședinței. Mai întâi, reclamanta era legată de I.C.B., aceasta deținând o majoritate din capitalul social al reclamantei. Apoi, I.C.B. era partenera celor două întreprinderi, Medini și A.L.O. Immobilien, deținând peste 25 %, însă mai puțin de 50 % din capitalul lor social. În sfârșit, A.L.O. Immobilien era legată de Compagnie d’Investissement des Alpes, în măsura în care această din urmă întreprindere deținea majoritatea capitalului social și, prin urmare, în principiu, din drepturile de vot ale acționarilor primei.
- 44 În al doilea rând, trebuie arătat că, având în vedere situația de fapt din speță, temeiul juridic invocat de ECHA nu permitea să se solicite reclamantei informații referitoare la Compagnie d’Investissement des Alpes. Astfel, rezultă clar din articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 că această dispoziție se aplică pentru a aprecia datele întreprinderilor partenere „ale

întreprinderii vizate”, adică întreprinderea care face obiectul unei examinări în cadrul Recomandării 2003/361, pentru stabilirea dimensiunii acesteia. Or, în speță și contrar celor indicate de ECHA în scrisoarea din 15 octombrie 2013, Medini și A.L.O. Immobilien nu sunt întreprinderi partenere ale reclamantei, în sensul articolului 3 alineatul (2) din anexa la Recomandarea 2003/361. De altfel, acest fapt a fost recunoscut de ECHA în cadrul ședinței. În ceea ce privește noțiunea de întreprindere parteneră „indirectă”, invocată de ECHA în cadrul procedurii administrative și în fața Tribunalului, aceasta nu este preluată în Recomandarea 2003/361.

- 45 În al treilea rând, trebuie respinsă interpretarea deciziei atacate efectuată de ECHA în înscrisurile sale, potrivit căreia aceasta ar fi urmărit să aprecieze datele celor două întreprinderi partenere ale I.C.B., și anume Medini și A.L.O. Immobilien, pe baza articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 și ar fi aplicat, în acest scop, primul paragraf al alineatului (3) al articolului 6 din anexa respectivă, care furnizează indicații asupra modului de stabilire a datelor unei întreprinderi partenere a unei întreprinderi legate. Astfel, o asemenea interpretare este contrară formulării din scrisoarea din 15 octombrie 2013. Aceasta susține, pe de o parte, că ECHA a solicitat datele Compagnie d’Investissement des Alpes în temeiul articolului 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 și, pe de altă parte, că ECHA a aplicat această dispoziție în speță.
- 46 În al patrulea rând, chiar dacă, astfel cum arată ECHA în înscrisurile sale, intenția sa fusese de a aplica articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, apoi, în acest context, de a se referi la primul paragraf al aceluiași alineat, acest raționament nu transpare în mod clar și neechivoc în documentele depuse în cadrul dezbaterilor și nu ar respecta în niciun caz obligația de motivare care revine ECHA în temeiul articolului 296 TFUE.
- 47 În al cincilea rând și cu titlu suplimentar, interpretarea efectuată de ECHA privind dispozițiile anexei la Recomandarea 2003/361 nu poate fi primită. Astfel, după cum s-a indicat anterior, articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 nu privește decât datele întreprinderilor partenere ale „întreprinderii vizate”. Această dispoziție nu privește întreprinderile partenere ale întreprinderii legate de întreprinderea vizată, care sunt prevăzute în al doilea paragraf al articolului 6 alineatul (3) din anexa la Recomandarea 2003/361. Prin urmare, articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 nu poate servi la stabilirea datelor întreprinderilor partenere prevăzute la al doilea paragraf al aceluiași alineat. Această interpretare este confirmată de faptul că articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 este conceput, astfel cum indică în mod clar partea sa introductivă, „pentru aplicarea alineatului (2)” al articolului 6 din anexa respectivă, iar nu pentru aplicarea articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din această anexă. Pe de altă parte, trebuie respins argumentul formulat de ECHA în cadrul ședinței, potrivit căruia, în esență, termenii „întreprindere vizată” ar putea fi interpretați în sensul că acoperă toate întreprinderile ale căror date trebuie obținute și în special, în speță, A.L.O. Immobilien. Pe lângă faptul că această interpretare nu este conformă cu obiectivul Recomandării 2003/361, care este de a stabili dimensiunea unei întreprinderi vizate, iar nu a întreprinderilor care întrețin legături cu aceasta, ea ar putea determina, în anumite cazuri, luarea în considerare fără limită a datelor întreprinderilor care se situează în amonte sau în aval față de întreprinderea vizată, ceea ce ECHA a recunoscut în cadrul ședinței. Or, o asemenea interpretare depășește în mod vădit textul Recomandării 2003/361, care urmărește să ia în considerare, în anumite limite expres prevăzute în recomandarea respectivă, date ale unor întreprinderi diferite de cele ale întreprinderii vizate.
- 48 Celelalte argumente invocate de ECHA nu pot modifica această concluzie.
- 49 În special, în ceea ce privește utilizarea termenului „doar” în majoritatea versiunilor lingvistice ale articolului 6 alineatul (1) din anexa la Recomandarea 2003/361 și în esență, potrivit ECHA, în versiunea italiană a articolului menționat, trebuie arătat că acesta urmărește să stabilească o distincție între o întreprindere autonomă, în cazul căreia trebuie să se țină seama doar de conturile acesteia, și o întreprindere care nu este autonomă, în cazul căreia servesc drept bază conturile și datele întreprinderilor partenere sau legate. Prin urmare, inexistența termenului „doar” la articolul 6

alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361 nu poate însemna că ECHA ar putea ține cont în mod nelimitat de datele întreprinderilor situate în amonte sau în aval față de întreprinderea vizată.

- 50 În ceea ce privește Ghidul referitor la definiția IMM-urilor, publicat de Comisie pe internet, trebuie arătat mai întâi că ghidul la care face referire ECHA în înscrisurile sale este ulterior deciziei atacate. În continuare, trebuie amintit că atât Regulamentul nr. 1907/2006, la articolul 3, cât și Regulamentul nr. 340/2008, în cuprinsul considerentului (9) și la articolul 2, fac trimitere la Recomandarea 2003/361 pentru definirea IMM-urilor, iar nu la Ghidul referitor la definiția IMM-urilor. În sfârșit, ghidul respectiv nu poate repune în discuție termenii utilizați de Recomandarea 2003/361, în special în privința principiului securității juridice.
- 51 În ceea ce privește argumentul invocat de ECHA în fața Tribunalului, potrivit căruia reclamanta ar aparține unui „grup de întreprinderi”, și pe lângă faptul că ECHA nu a explicat ce temei juridic i-ar permite să țină seama de această eventuală împrejurare în speță, din elementele depuse în cadrul dezbaterilor, în special din Decizia SME(2013) 2249, din e-mailul din 17 iulie 2013, din scrisoarea din 5 octombrie 2013 și din decizia atacată, nu reiese că ECHA a invocat acest element drept temei al cererii sale privind Compagnie d’Investissement des Alpes.
- 52 Având în vedere ansamblul acestor elemente, este necesar să se considere că temeiul juridic invocat în speță de ECHA nu justifică cererea adresată reclamantei privind Compagnie d’Investissement des Alpes.
- 53 Prin urmare, este necesar ca primul motiv invocat în susținerea acțiunii să fie admis și, în consecință, ca decizia atacată să fie anulată.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea refuzului de a acorda reclamantei statutul de IMM

- 54 Reclamanta, ținând cont de argumentele dezvoltate în cadrul primului motiv, susține că ECHA ar fi trebuit să țină cont de 100 % din propriile date, de 100 % din datele I.C.B., de 40 % din datele Medini și de 36,66 % din datele A.L.O. Immoiliens. Datele Compagnie d’Investissement des Alpes și ale eventualelor întreprinderi partenere ale Medini nu ar fi relevante pentru a stabili dimensiunea acesteia. Prin urmare, ECHA nu ar fi putut să îi refuze statutul de IMM întemeindu-se pe lipsa transmiterii documentelor solicitate, referitoare la aceste din urmă întreprinderi.
- 55 ECHA amintește că interpretarea Recomandării 2003/361, astfel cum este propusă de reclamantă, nu respectă nici dispozițiile și obiectivele acesteia și nici indicațiile Ghidului referitor la definiția IMM-urilor. Prin urmare, ECHA nu ar fi săvârșit nicio eroare atunci când a considerat că reclamanta nu putea beneficia de statutul de IMM, întrucât nu fusese în măsură să furnizeze toate datele necesare pentru a demonstra că avea dreptul la redevențele de înregistrare reduse.
- 56 În această privință, trebuie amintit că lipsa comunicării informațiilor referitoare la Compagnie d’Investissement des Alpes a justificat decizia atacată și în special refuzul ECHA de a acorda reclamantei o reducere a redevenței.
- 57 Or, astfel cum s-a constatat în cadrul primului motiv, temeiul juridic invocat în speță de ECHA nu justifică cererea adresată reclamantei privind Compagnie d’Investissement des Alpes.
- 58 Prin urmare, ECHA a săvârșit o eroare și atunci când a considerat că lipsa comunicării informațiilor referitoare la Compagnie d’Investissement des Alpes putea justifica în speță refuzul acordării unei reduceri pentru redevența reclamantei.

- 59 În consecință, este necesar să se rețină că al doilea motiv invocat în susținerea acțiunii este întemeiat și să se declare că, pe acest temei, decizia atacată trebuie de asemenea să fie anulată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 60 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât ECHA a căzut în pretenții în ceea ce privește principalele capete de cerere, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia SME(2013) 3665 a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 15 octombrie 2013.**
- 2) Respinge în rest acțiunea.**
- 3) Obligă ECHA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de K Chimica Srl.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 septembrie 2016.

Semnături